

§ 16.

Invalideforsikringsretten afgør ved Kendelse, om en Nedsættelse i Erhvervsvevnen af mindst to Trediedele skønnes at være til Stede, samt om Nedsættelsen maa anses for kun at være *forbigaaende* eller at være *vedvarende*, og fra hvilket Tidspunkt den maa anses at være indtraadt.

Retten kan bestemme, at der ved Invalideforsikringsfondens Foranstaltning skal ydes den paagældende Bandager, kunstige Lemmer, Brillen og lignende Hjælpe-midler, der skønnes formaalstjenlige til at bøde paa tilstedeværende Invaliditet.

Forinden Retten træffer Afgørelse i en Sag, skal den give den forsikrede Adgang til at gøre sig bekendt med Sagens Aktstykker. Ligeledes skal Retten give Forsikringsfondens Direktion Lejlighed til at gøre sig bekendt med fremkomne Oplysninger, som ikke tidligere har været forelagte den.

Rettens i Henhold til nærværende Paragraf truffne Afgørelser er endelige, jfr. dog § 18.

Et Eksemplar af Kendelsen tilsendes den forsikrede, Fondens Direktion samt den forsikredes Opholdskommune.

§ 17.

Saaframt Invalideforsikringsretten har fastsat, at der foreligger en *vedvarende* Nedsættelse af Erhvervsvevnen af en saadan Størrelse som i § 3 ommeldt, træffer Invalideforsikringsfondens Direktion Foranstaltning til, at Invalidere fra det Tidspunkt at regne, paa hvilket Nedsættelsen maa anses at være indtraadt — dog tidligst fra det Tidspunkt, paa hvilket Begøring om Invalidere er indgivet —, udbetales gennem den anerkendte Sygekasse, indenfor hvis Omraade den paagældende har Bopæl.

Udbetalingen sker maanedsvist forud.

Har Invalideforsikringsretten skønnet, at Nedsættelsen i Erhvervsvevnen kun er *forbigaaende*, indtræder Retten til Invalidere først, naar Retten til Dagpenge fra Sygekassen samt den tilsvarende Hjælp i Henhold til Fattiglovens § 63 er ophørt, og vedvarer kun, saa længe Erhvervsvevnen maa anses at være nedsat til en Trediedel eller derunder, jfr. Bestemmelserne i § 18.

Invalidere kan alene tiltaas og oppebæres, forsaavidt den paagældende bor i Indlandet, jfr. dog § 1, sidste Stykke.

§ 18.

Enhver Rentenyder er pligtig gennem vedkommende Sygekasses Bestyrelse at underrette Invalideforsikringsfonden om Forandringer i hans Forhold, der forbedrer hans Erhvervsvevne i en saadan Grad, at Retten til Invalidere ikke længere er til Stede.

Ligeledes paahviler det vedkommende Sygekasses eller Kommunes Bestyrelse at gøre Indberetning til Fonden, naar Bestyrelsen skønner, at der er indtraadt saadanne Forandringer i den forsikredes Forhold.

Saaframt Fondens Direktion — eventuelt efter at have tilvejebragt yderligere Oplysninger i Sagen — skønner, at der er indtraadt en saadan Forbedring i Rentenyderens Erhvervsvevne, eventuelt gennem Tilvænnning, at han ikke længere kan anses berettiget til at oppebære Invalidere, drager den Omsorg for, at den videre Udbetaling af Renten standses, men skal da straks indberette Sagen til Invalideforsikrings-